

"Led mig med din hand, Herre"

Det finns väldigt många kristna som skulle vara apostlar ... om de inte vore rädda. Det är samma personer som sedan klagar för att Herren - påstår de! - överger dem: vad gör de med Gud? (Plogfåran, nr. 103)

25 juli

Han kallar även oss och frågar oss, på samma sätt som han frågade Jakob och Johannes: *Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum?*: Kan ni dricka den bägare – denna

bägare av fullständig hängivelse åt fullgörandet av Faderns vilja – som jag skall dricka? *Possumus!* Det kan vi!, svarar Johannes och Jakob. Ni och jag, är vi på allvar beredda att göra Guds, vår Faders, vilja i allt? Har vi givit Herren hela vårt hjärta, eller är vi fortfarande fästa vid oss själva, vid våra intressen, vår bekvämlighet, vår egenkärlek? Finns det någonting i oss som inte är förenligt med ett kristet liv och som gör att vi inte vill rena oss? I dag erbjuds vi ett tillfälle att ändra oss.

Vi måste börja med att bli övertygade om att Jesus personligen ställer oss dessa frågor. Det är han som gör det, inte jag. Jag skulle inte ens våga ställa mig själv dessa frågor. Jag fortsätter att be med hög röst, och ni, var och en av oss, inom oss, bekänner för Herren: Herre, vad lite jag är värd, vad feg jag har varit otaliga gånger! Hur ofta har jag inte felat!: vid det där tillfället och vid det

där andra, då och nu. Vi kan dessutom utbrista: Gudskelov har du stött mig, Herre, med din arm, för jag ser att jag skulle kunna begå alla tänkbara vidrigheter. Släpp aldrig greppet om mig, lämna mig inte, behandla mig alltid som ett barn. Må jag vara stark, modig, helgjuten. Men hjälp mig som den oerfarna människa jag är, led mig med din hand, Herre, och se till att även din moder är vid min sida och skyddar mig. Och då *possumus*, då kommer vi att kunna ha dig som föredöme. (När Kristus går förbi, nr 15)